

اوجھن سوہنا

محمد عثمان سہاگ مہروی

اوچن سو ہنا

محمد عثمان سالک مہروی

بزم غلامانِ مصطفیٰ ﷺ جیاموسی شاہدرہ لاہور

سارے حق راکھویں

پہلی وار مارچ 2006ء

سرورق اسجد اقبال فون 03004686466

بزم غلامانِ مصطفیٰ ﷺ

جیاموسی شاہد رہ لاہور

خادم پر تنگ پریس لاہور وچ چھپی

AOCHAN SOHNA

A collection of Naut

by Muhammad Usman Salk

price Rs.125.00

BAZM-E-GHULAMAN-E-MUSTFA

Jeya Musa Shahdara Lahore(Pakistan)

Ph.042-7920929 Cell.0300-4988665

ناں

اوس پاک ذات دے

جیہڑا

اوچن سوہنا اے

اوچن رسول اے

اوچن نبی اے

اوچن حبیب اے

اوچن ہادی اے

اوچن دردی اے

اوچن نغمگسار اے

ہر پاسیوں اوچن اے

یعنی

سرکارِ دو عالم شہنشاہِ مدینہ، لچپالِ بیکساں

شیشہ

27	میلاد	پنجابی نعتیہ ادب وچ اک نگہ وادھا
30	میلاد	اوچن سوہنا (ارشداقبال ارشد) 6
32	میلاد	اک سفتا (سالک مہروی) 9
34	میلاد	12 حمد
36	سب توں اچی ذات سوہنے دی	13 حمد
38	سد لے آقا فیر مدینے	14 سلام
40	کیہ کیہ رونا میں نہیں رویا	16 سلام
42	قطعہ	17 سلام
43	کعبے دی عظمت محمد دی خوبی	19 سلام
45	سوہنے دے درتارے سوہنے	21 کرم دا اک بے ہو جائے
47	بے سدا لوں تے آواں میں وی	22 میں رو رو داستاں تینوں
48	جدوی لیناں تیرا ناں	23 کوئی دکھیا جو درتیرے تے
50	تینوں ترسن میرے نین	24 میری اک بے بسی دا
51	گلشن ہے مدینہ تے ہے گلزار مدینہ	25 جہاں نوں آپ نے سدیا

- 83 تیرے ورگا کوئی نہیں آیا 53 دنیا وچ رتبوں اچا
85 سوہنیا یا دستائیاں میں وی 55 سوہنیا اچکل تیرے درتے
87 بارگاہ میراں 57 ہے شان تیری لولاک الما
89 بری 59 میں مدنی سرکاروں سوہنا
91 بارگاہ مہر جہاں 61 کیوں نہ آ کھاں
93 منقبت 61 سوہنا نام محمد ﷺ

کافیاں

- 62 سوہنے سوہنے جگ تے آئے
64 آیا سوہنا نبی دو جہان دی خوشی
65 کیوں نہ شکر گزار میں ہوواں
67 سبھ دا چارہ کار مدینے
69 دے سوہنا دیدار مدینے والڑیا
71 آ گیا جہدیاں اڈیکاں
73 جے کر فیر مدینے جاواں
75 ہوائے مدینے چوں آویں تے جاویں
77 توں سوہنا سبھ توں سوہنا
79 ہسدے پھل گلاب دا چہرہ
81 مکھ نبی دا ڈلھکاں مارے
- 96 واہ واماوج فقیراں دی
98 میرا ماہی میرا ڈھول
100 میرا سوہنا مہرن یا روے
102 آپے داتا آپ سواں
105 تے گل بنے گی
108 تیرے سامنے میرا حال
111 توں مٹھو ا منٹھاروے ڈھولا

پنجابی نعتیہ ادب وچ اک نگہ وادھا ---- اوچن سوہنا

نعت سرکارِ انبیاء حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ دی صفت وثناء اے تے ایس دا مدھ خود خالق کائنات دے ہتھوں بجھا۔ چوداں صدیاں بیت گئیاں۔ شاعر سرکارِ انبیاء ﷺ دیاں صفتاں لکھ رہے نیں تے اپنیاں جھولیاں ربی رحمت دے خزانے نال بھر رہے نیں۔ رب کائنات دی سنت ادا کرن والے خوش نصیباں دے قافلے وچ عثمان سالک مہروی وی آن رلے نیں۔ اوہناں دی نعتیہ شاعری دا پہلا پراگہ ”اوچن سوہنا“ تھاڑے ہتھاں وچ اے۔ ”اوچن“ خالص شکر گڑھی اکھراے۔ ایہ Superlative degree لئی ورتیا جاندا اے۔ ”اوچن سوہنا“ دا مطلب اے۔ پوری کائنات وچ سبھ توں سوہنا تے سرکارِ انبیاء احمد مجتبیٰ حضرت محمد ﷺ توں ودھ سوہنا ہو رالیں کائنات وچ کوئی دو جا ہوا ہی نہیں سکدا اتے ایس نعت پراگے لئی وی ایس توں سوہنا ناں کوئی نہیں سی ہوسکدا۔ ایہ ناں مینوں ایس لئی وی چیا اے کہ عثمان سالک ہو رال اپنیاں نعتاں وچ تھاں تھاں تے حضور ﷺ نوں سوہنا تے سوہنے آکھ کے ربی شہد دی بیروی کیتی اے۔ نمونے وجوں کجھ شعر دیکھو۔

اُمّت لئی نہ رویا ہووے
ایسی کوئی نہیں رات سوہنے دی
میں مدنی سرکار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں
سوہنے دے پیار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں
ایلا سوہنا جس دی کوئی مثال نہیں
ایہو جتھے شہکار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

عثمان سالک جی دیاں نعتاں وچ جدید نعتیہ شاعری دے سارے رنگ اپنی بہار دکھا رہے نیں۔ اوہناں کول مدینے جان دی حسرت وی اے تے سرکار دے روئے نوں دیکھن دی تڑپ وی۔ اوہ سوہنے کملی والے ﷺ توں قربان وی ہوندے دسدے نیں تے آپ دیاں صفتاں وی کردے نیں۔ اوہناں حضور ﷺ دی سیرت نوں وی اپنیاں نعتاں دا موضوع بنایا اے تے

آپ دی حیاتی دے اہم واقعات نوں وی شعراں دا روپ دتا اے۔ عثمان سا لک ہوراں اجو کے انسان دے دکھاں نوں وی اپنیاں نعتاں وچ پیش کر کے سرکار مدینہ ﷺ توں مدد منگی اے تے قرآن پاک دیاں آیتاں دے ترجمے کر کے وی حضور دے مقام تے مرتبے نوں وڈیا یا اے۔

پنجابی نعتیہ شاعری دا ساریاں توں کھلارواں موضوع مدینے جان دی سک اے۔ ہر مسلمان دے دل وچ ایہ خواہش ہوندی اے کہ اوہ سرکار مدینہ دے روضے دی زیارت کرے۔ ہر شاعر سرکار انبیاء ﷺ اگے ایہوای فریاداں کردا تے ایہوای عرضاں کردا اے کہ اللہ سوہنا اوں نوں اپنا تے اپنے سوہنے محبوب دا گھربار وکھاوے۔ ایس موضوع تے انتاں دا نعتیہ ادب تخلیق ہون دا محرک بھیاں نعتاں دا عوامی پن وی اے۔ مدینے جان دی حسرت نال پرچی نعتاں لوکاں کی وچ ذوق و شوق نال سنیاں تے پڑھیاں جاندیاں نیں۔ ایس لئی جدوں شاعر دی دلی تمنا تے لوکاں کی دی منگ رلی تاں ایس موضوع تے انتاں دا نعتیہ ادب تخلیق ہويا۔ شاعر بھادیس عوامی لہجے دا ہووے تے بھادیس فنی پابندیاں نوں فوقیت دین والا۔ اوہنے مدینے جان دی سک نال پرچیاں نعتاں ضرور لکھیاں نیں۔ عثمان سا لک مہروی ہوراں کول وی ایجھے شعراں دا گھانا نہیں جہاں وچ اوہ سوہنے محبوب دے دوارے جان دی گل کردے نیں یاں مدینے دیاں فضیلتاں تے برکتاں دا ذکر کردے نیں۔ کچھ شعر ویکھو

کرم دا اک جے ہو جائے اشارا یا رسول اللہ
کراں میں وی تے روضے دا نظارا یا رسول اللہ
کدوں دی تاہنگ دل میرے جے ویکھاں پیاریاں گھیاں
نالے ویکھاں میں تیرا شہر پیارا یا رسول اللہ
جے مل جاوے مینوں وی اذن تیرے کول آون دا
لٹا دیواں میں گھر سارے دا سارا یا رسول اللہ

اجو کے نعت گو شعراں نے پرانی نعتیہ شاعری توں جیہڑی وکھری راہ کڈھی اے۔ اوہ نعت راہیں سرکار مدینہ حضرت محمد ﷺ دی سیرت دا بیان اے۔ حضرت عثمان سا لک ہوراں کول ایہ رنگ کثرت نال ملدا اے۔ اوہناں اپنے بہت سارے نعتیہ شعراں وچ حضور ﷺ دی سیرت دے اہم واقعات منظوم کیچے نیں۔ کدھرے اوہ حضور ﷺ دے معجزات دا ذکر کردے نیں کدھرے آپ دی پیدائش ویلے رونما ہون والے واقعات نوں شعراں دا روپ دیندے نیں

تے کدھرے آپ دی محبت، شفقت تے جہاناں لئی رحمت بن کے آون والی صفت دی دس
پاؤندے نیں۔ سیرت پاک دے ذکر نال پرچے کجھ شعر ویکھو۔

نیگے سراں نوں چادر اں ملیاں، ملیا پیار عجمیاں نوں
لاجاں دا رکھوالا آیا عزتاں ملیاں بالڑیاں
آن وسائی سوہنے۔ نے اُسدی کلی ککھاں دی
دو جہاں دا وارث ہو کے بکریاں سن چارنیاں

نعت دے ماخذ اں وچوں اک وڈا ماخذ اللہ سوہنے دا کلام پاک اے۔ کیوں جے
سوہنے دیاں صفتاں کرن والی پہلی ذات اللہ سائیں دی اے تے پورا قرآن ای سوہنے
محبوب ﷺ دیاں صفتاں نال بھریا ہویا اے۔ نعت گو شعراں نے ایس ماخذ توں بھرواں فائدہ
اٹھایا اے تے بہت سارے شعر ایجھے نیں جیہڑے قرآن پاک دیاں آیتاں دے سدھے سدھے
ترجے نیں۔ عثمان سالک وی صاحب مطالعہ ہستی نیں۔ اوہناں نعتاں لکھ دیاں ایس ماخذ توں
لاجھ چکیا اے۔

اللہ پاک فرشتے ایں دے پھیچن روز سلا ماں
بھیجو پاک درود نبی تے ایہو حکم غلاماں

پیر محمد عثمان سالک مہر دی سلوک دے راہ دے پاندھی نیں۔ اوہ سلسلہ چشتیہ شکور یہ
مہر ویہ وچ پیر حضرت حکیم مہر الدین مہر تاباں دے بیعت تے خلیفہ مجاز نیں۔ اپنے پیر و مرشد دی
نظر کرم دے صدقے اوہناں دے کلام وچ عشق تے محبت دے جذبے کٹ کٹ کے بھرے
ہوئے نیں۔ ایس کتاب دے دو جے حصے وچ اوہناں کجھ کافیاں شامل کیتیاں نیں۔ فنا فی الشیخ
توں فنا فی اللہ تیک دیاں ساریاں منزلاں دی دس ایہناں کافیاں وچ دکھائی دیندی اے۔ اوہ اپنے
پیر و مرشد حکیم مہر الدین دیاں عطاواں دا ذکر وی کردے نیں تے عشق دے اوکھے راہواں دا وی۔
دو جے لفظاں وچ سلوک دے سفر دے سارے پندے دکھائی دیندے نیں۔ ایسے پاروں میں
سمجھناں کہ ایہ شعری پراگہ پنجابی دے دینی تے روحانی ادب وچ اک گھر وادھا اے۔

پروفیسر ارشد اقبال ارشد

صدر شعبہ پنجابی

گورنمنٹ اسلامیہ کالج گوجرانوالا

اک سفنا

سن 1970ء وچ اک سی حرفی پنجابی وچ لکھی سی۔ گیت گانے، ہیر پڑھنی بچپن دا شغل سی۔ یوسف زلیخا مولوی غلام رسول دی لکھی ہوئی کتاب 'قصص الحسنین' وارث شاہ دی ہیر دوویں کتاباں گھر وچ پہلے توں موجود سن۔ آواز قدرت ولوں عطیہ وی کول سی۔ ایہ سبھ سامان کول سن پر ورتن دا قول نہیں سی۔

1962ء وچ ملازمت دے دوران چچا وطنی تبادلہ ہویاتے اک ان ہونی جیہی لے اندر جاگی تے اودہ مرشد دی بھال وچ میاں چنوں لے گئی۔ ایہ سبب بھائی مست اللہ دے ذریعے لگا جیہڑا پہلے وی میاں چنوں سرکار دی ذات پاک کول آؤندا جاندا سی۔

بیعت ہوئی، چینگ دھیا تے ہولی ہولی اندر چے پیار نے یار دے حرف دے معنے کرنے شروع کردتے۔ بجھی مشق دی اک نوں داگئی تے فیرا جیہی بھڑکی جیہنے ہر شے ساڑ کے سواہ کردتی۔ امیر خسرو دا شعر اے۔

کڑی جلی کونکہ ہو یو کونکہ جلیو راکھ

میں پاپن ایسی جلی نہ کونکہ۔ نہ راکھ

میرا حال دی کجھ ایہو جیہا ای ہویا۔ نوکری گئی، گھر بار گیا، جتنے کسے نے یار دا حال پچھیا تے یار دا حال اپنے حال وچوں کڈھ کے دسدیاں دسدیاں دن وی نگھ گیا، رات وی نگھ گئی پر حال نہیں مٹکا۔

جیہڑی اک لائی سی پیار نے بھر نے آ بھڑکائی

داگ سودائیاں اندر باہر دیندا پھراں دہائی

۲۲ اکتوبر ۱۹۸۱ء وچ یار وچھوڑے دا داغ دے کے دنیا توں پردا کر گیا۔ شاعری

اوہناں دے پیار نے سکھا دتی سی۔ اک ترف، اک سفنا نو، یکلی جیہی سوچ لے کے آؤندا رہیا۔

ہجری ترف نے دل و دماغ وچ ایسی بے چینی لادتی کہ کسے حال وی آرام نہیں سی آؤندا۔ فیر میرے وارث تے میرے حال دے محرم نوں میرے تے رحم آیا۔ دیا رحیب زیارت داسبب بن گیا۔ عمرے د اشرف حاصل ہويا تے فیر نعت لکھن ول زیادہ شوق ودھ گیا۔ دل وچ تانہنگ سی کہ شاعری جیہڑی کیتی گئی، اے جے کتے چھاپے چڑھ جاوے تاں خورے یادگار بن جاوے۔

ماہنامہ لکھاری دے ایڈیٹر اقبال زخمی ہوراں نے اپریل 2001ء دے رسالے وچ میری اک کتاب ”نمین پیاسے“ داپورا مسودہ چھاپ دتا پر کتاب چھپوان دی حسرت پوری نہ ہوئی۔ فیر اکتوبر 2001ء وچ اردو کلام ”تسکین روح“ دے تاں نال چھپیا تے کجھ سکون ہويا پر ادھا جیہا۔

ارشاد اقبال ارشد جیہڑے اقبال زخمی ہوراں دے وڈے پترنیں تے اسلامیہ کالج گوجرانوالہ وچ پروفیسر نئیں، اوہناں نال ملاقات ہوئی تاں کہن لگے تہاڑا پنجابی نعتیہ کلام ایٹا ہو چکیا اے کہ کتاب بن سکدی اے۔

میں صوفی محمد انور نال گل کیتی جیہڑا میرا محتجبا اے، پیر بھائی وی اے تے چودھری شجاعت داسکیر ٹری وی اے۔ صوفی صاحب نے کہیا کہ کوئی گل نہیں۔ اللہ مالک اے۔ اوہناں ہلا شیری دتی تے فیر ایہ کتاب ”اوچن سوہنا“ داسودہ اقبال زخمی ہوراں دے سپرد کردتا۔

”اوچن سوہنا“ میرے جذبیاں تے دل وچ وسے ہوئے احساسات ادب، محبت تے عقیدت دی ترجمان اے۔ پنجابی نعت وچ لفظ اوچن دی شاید تہاڑے لئی اوچن ای ہووے پر ساڈی رحل شکر گڑھ وچ ایہ عام ورتیا جاندا اے۔ انج سمجھ لوو کہ کجھ ٹیاراں اک بھنڈا وچ پٹھیاں نیں اتوں اک ہور شوخ الحڑ آجاندی اے تے سب نوں ہلا ہلا کے کہندی اے ”ہٹونی مینوں دی جگہ دیہو“۔ دوسری شوخ وی او سے طرحاں ای اوہنوں کہندی اے ”بہہ جانی بہہ جا توں بڑی اوچن آئی ایں“

بند۔ سی آپس وچ بیٹھے اک دوچے نوں کہن گے کہ ”یار رحمت اجکل اوچن گلان ای کردار ہندا اے جیہڑیاں کدے دیکھن سنن وچ نہیں آئیاں“

گو یا ہر اوہ گل جیہڑی دیکھن سنن وچ نہ آئی ہووے ”اوچن“ اے۔ بے مثل اے بے
مثال اے۔ جیہدے ورگا کوئی نہیں اوہو ”اوچن“ اے۔

سوہنے نبی ﷺ دی ذات اک ایسی ذات اوچن اے جیہڑی بے مثل اے بے مثال
اے جیہدے ورگا نہ کوئی آیا اے نہ کوئی آوے گا۔ ایسے سوہنے دے ناں تے میں اپنی کتاب دا
ناں ”اوچن سوہنا“ رکھیا اے۔ رسی میری شاعری دی گل تے ایہ تے میرے تے کرم نوازی اے
میرے مرشد پاک مہر الدین مہر جہاں شکوری دی جیہناں اپنی محبت تے شفقت دے نال سرکار
دو جہاں داعشق وی عطا کر محمد یا اے۔ نعت ول توجہ وی ایسے عشق تے محبت وچ واردات قلبی
اے جیہڑی شاعری داروپ دھاروی گئی۔

مرشد دی اس نظر کرم نے عمرے جی سعادت دا وی شرف بخشیا۔ دربار حبیب توں اک
عجیب جہاں در عطا ہویا تے جد ایہ تختہ اقرواں دی شکل وچ ملایا ایہ اقول لفظاں داروپ دھار دے گئے
تے نعت ہندی گئی۔ عمرے توں آکے جیہڑی پہلی نعت لکھی اوہ ایسی

کیہ کیہ میں رونا نہیں رویا در تیرے تے
کیہ کیہ میرا کم نہیں ہویا در تیرے تے
کنڈھیاں حکیم بھر گئی کھیتی آساں دی
جد میں کھوہ نیناں دا جو یا در تیرے تے

ایہ کتاب چھوان لئی مالی تعاون کرن تے صوفی محمد انور داکٹر گزرا آں۔ مسودے دی
لکھائی لئی عزیزم محمد طارق جاوید مہر دی داکٹر گزرا آں بیچنے محنت کر کے مسودہ لکھیا۔
نبارے سبب پیدا ہندے گئے۔ اللہ پاک نے اپنے حبیب دے طفیل مرشد دی نگاہ
کرم نال میرا سفنا پورا کر دتا اے۔

احسان نوازش ہے کرم تیری عطا کا

محمد عیسیٰ سالک مہر دی

16-02-2006

حمد

شروع کراں میں ناں تیرے توں
توں رحمن رحیم

تیری ذات اے پاک خدایا
زیبا سبھ تعریفاں تینوں

برکتاں والا ناں اے تیرا
اعلیٰ عرفہ ذات اے تیری

تیرا کوئی شریک نہیں

تیری اوٹ ای منگاں یا رب
شیطان لعین دے کولوں

توں بچاویں توں سنبھالیں

تیرا شکر گزار رہواں میں

ساک بندہ تیرا احقر

حمد

سبھ توں اُچی ذات اے تیری
 سبھ توں اُچا تیرا ناں
 خالق مالک سبھ دا توں ایں
 تیری ملک نہیں سبھ جہاں
 اول آخر ذات اے تیری
 ظاہر باطن وچ پنہاں
 تیری رونق نظریں آوے
 جنگل پیلے شہر گراں
 چنگی مندی کوچھی سوہنی
 تیری صورت عین عیاں
 پہاڑ سمندر دریا نالے
 تیری حکمت کرن بیاں
 رازق رزق پچاؤن والا
 چڑی جنور تے انساں
 ساہواں دا وی مالک توں
 تھاں سہا تیرے ملن نشاں
 سالک ڈر لگدا اے مولا
 تیری صفت نہ کر سکاں

☆☆☆☆☆

سلام

سرورِ عالم نورِ مجسم صل اللہ علیہ وسلم
شافیء محشر مرسل اعظم صل اللہ علیہ وسلم

ازلی نورتوں ہے نہیں سایہ تدھ بن کسے درود نہیں پایا
بے شک سارے نبی معظم صل اللہ علیہ وسلم

لب یا قوتی لعل یمانی دیند جمیلی مکھ نورانی
کالی زلف ملائم ریشم صل اللہ علیہ وسلم

ابرو قوس ماہی دے سجنا اکھیاں وچ مازاغ داسر مہ
بولان ماہی چھیڑیا سرگم صل اللہ علیہ وسلم

تیری راہواں تیریاں تھاواں ساڈے لئی زیارت گاہواں
عشق نوں کرنا پیندا سرخم صل اللہ علیہ وسلم

بولیا، کچا، آکھیا، سُنا اُمت لئی ہدایت بنیا
تیرا کملی والیا ہر کم صل اللہ علیہ وسلم

عقلاں ہوشدائی کھیاں سوچاں سوچ و دھائی کھیاں
اُمی ہو کے رہبر عالم صل اللہ علیہ وسلم

لکھ ہزاراں صدیاں آئیاں تیریاں صفتاں دون سوائیاں
توں رب دا رب تیرا ہدم صل اللہ علیہ وسلم

باغ بہاراں تے گلزاراں تیرے لئی سبھ لالہ زاراں
تیرے لئی نین سارے موسم صل اللہ علیہ وسلم

آقا مل جائے تیری گدائی کیہ کرنی ایس سالک شاہی
ہر جا تیری ذات مقدم صل اللہ علیہ وسلم

☆☆☆☆☆

سلام

میں ہنچواں دے ہمتیں گھلے تیرے ولے
دروداں دے گجرے سلاماں دے پھل
اے ختم رسل ہادی کل

ایہوسی تحفے نیناں دے پلے جیہڑے نیں گھلے
دروداں دے گجرے سلاماں دے پھل
اے ختم رسل ہادی کل

ماہی جس نوں چٹھیاں پاوے اوہو ماہی دے گھر جاوے
اوس دے یارو کرم سوئے بدھے پلے
دروداں دے گجرے سلاماں دے پھل
اے ختم رسل ہادی کل

جیہڑیاں ماہی دے من بھاون ہار دنگاراوہ لالا جاون
لکھ ہزار اوہناں دے پلے لے لے چلے
دروداں دے گجرے سلاماں دے پھل
اے ختم رسل ہادی کل

قافلیاں دے قافلے جاون میریاں اکھیں نیروگاون
رکھ اُمیداں سالک جھلے ماہی ولے
دروداں دے گجرے سلاماں دے پھل
اے ختم رسل ہادی کل

☆☆☆☆☆

سلام

درود آکھناواں سلام آکھناواں
میں آقا نوں صبح تے شام م آکھناواں

مدینے دے ساقی توں مل جائے پی کے
میخانے نوں وی میں سلام آکھناواں
درود آکھناواں سلام آکھناواں

ابوبکر و عمر و عثمان و حیدر
مدینے دے مے کش تمام آکھناواں
درود آکھناواں سلام آکھناواں

صبح و شام گھلاں درود و سلاماں
عقیدت دا پی کے تے جام آکھناواں
درود آکھناواں سلام آکھناواں

مدینے دے ساقی توں جس نے وی پیتی
میں اُس نوں وی لکھاں سلام آکھناواں
درود آکھناواں سلام آکھناواں

ہتھ رکھ کے سینے تے سرنوں جھکا کے
 سوہنے دا خود نوں غلام آکھناواں
 درود آکھناواں سلام آکھناواں

کدی مشکلاں مشکلاں رہندیاں نہیں
 میں آقا دا جد لے کے جام آکھناواں
 درود آکھناواں سلام آکھناواں

لکھاں دروداں تے سالک سلاماں
 مرشد دا لے کے تے نام آکھناواں
 درود آکھناواں سلام آکھناواں
 میں آقا نوں صبح تے شام آکھناواں

☆☆☆☆☆

سلام

سلام آ کھاں نبی سوچنے تے پیارے نوں سلام آ کھاں
سلام آ کھاں شہشاہ دو عالم دے ستارے نوں سلام آ کھاں

حدیثاں دسدیاں سانوں ترا جن تے کھڈو تا سی
میں نوری اُس پنگھوڑے دے ہلارے نوں سلام آ کھاں

ادب تیرا جیہڑا بھگیاڑاں نے کیتا، عجب کیتا
شیمیں دے فکراں وچ ڈبے ہوکارے نوں سلام آ کھاں

غربی تے یتیمی دے تساں آ اتھرو پونجے
یتیمیں تے غربیاں دے سہارے نوں سلام آ کھاں

شب معراج رب نے والہانہ ایہ سی فرمایا
مرے محبوب عرشاں دے دلا رے نوں سلام آ کھاں

اُمت دے واسطے غاراں دے وچ روندے رہے راتاں
اُمت دے دکھاں تے درداں دے مارے نوں سلام آکھاں

اوہ ازلی نور دا تارا جو جبرائیل نے تکیا
تیرے متھے چمکدے نوری تارے نوں سلام آکھاں

مدینے پاک دی عزت ادب عظمت میرے دل وچ
ایہو جی کردا میرا شہر سارے نوں سلام آکھاں

تصور وچ جدوں وی آپ دے روضے تے جاناواں
سکوں دیندا اے جو مینوں نظارے نوں سلام آکھاں

پڑھو صلی علیٰ علیہ وسلم نبیء رحمت تے
ایہ بخشش واسطے سالک دے چارے نوں سلام آکھاں

ﷺ

کرم دا اک جے ہو جائے اشارا یا رسول اللہ
 کراں میں وی تے روضے دا نظارا یا رسول اللہ
 کدوں دی تانگ دل میرے ج ویکھاں پیاریاں گلیاں
 نالے ویکھاں میں تیرا شہر پیارا یا رسول اللہ
 جے مل جاوے مینوں وی اذن تیرے کول آون دا
 لٹا دیواں میں گھر سارے دا سارا یا رسول اللہ
 میرے وی حال تے لہ کرم دی جہات اک پاؤ
 چمک جائے مری قسمت دا تارا یا رسول اللہ
 عمل وی کوئی ایسا نہیں جیہدے تے مان کر بیٹھاں
 تسیں تے جاندے او حال سارا یا رسول اللہ
 کسے نوں مان دولت دا کسے نوں کوئی ہووے گا
 مینوں تے مان تیرے دا سہارا یا رسول اللہ
 دنے راتیں ایہو سالک میں ہر دم سوچدا رہناں
 کدوں تیکر پھراں گا مارا مارا یا رسول اللہ

☆☆☆☆☆

ﷺ

میں رو رو داستاں تینوں سناواں یا رسول اللہ
تیرے در دے بناں کتھے میں جاواں یا رسول اللہ

گنہگاراں دا توں والی ' ترے موڈھے کملی کالی
کتھے جاواں میں مونہہ کالی سداواں یا رسول اللہ

عمل دی جھولی خالی اے ایہ رحمت دا سوالی اے
کہیدا اج واسطہ تینوں میں پاواں یا رسول اللہ

بڑا ایہ شرف اُچا اے بناں سگ تیری گلیاں دا
میں ڈگ ڈگ قدماں وچ تینوں مناواں یا رسول اللہ

ایہو اے آرزو میری رہوے اک یاد بس تیری
نہ دنیا دی کوئی خواہش میں چاہواں یا رسول اللہ

خدا دے واسطے سالک نوں وی اپنا بنا لینا
جتھے جاواں میں تیرے گیت گاواں یا رسول اللہ

☆☆☆☆☆

111211

ﷺ

کوئی دکھیا جو در تیرے تے آوے یا رسول اللہ
 تیرے اوہ کرم توں خالی نہ جاوے یا رسول اللہ
 خدا دی ذات اوس اُتے ہزاراں کرم کردی اے
 تیرا میلاد جو گھر وچ مناوے یا رسول اللہ
 تیرے دلوں تے مومن تے عطاواں ای عطاواں نہیں
 بشرط اوہ ترا بردا کہاوے یا رسول اللہ
 توئی اول، توئی آخر، توئی ظاہر، توئی باطن
 توئی ایمان دی دولت جے پاوے یا رسول اللہ
 اوہو کافر جو تیری شان دا انکار کردا اے
 اوہو مومن جو تیرے گیت گاوے یا رسول اللہ
 مری اکو ریاضت اے ذکر تیرا عبادت اے
 ذکر چنگا جو تیرے من نوں بھاوے یا رسول اللہ
 تینوں آکھاں تے کیہ آکھاں کیوں گزری اے سالک دی
 مری تے قلم وی اتھرو وگاوے یا رسول اللہ

☆☆☆☆☆

ﷺ

میری اک بے بسی دا ہے فسانہ یا رسول اللہ
 میری اس بے بسی تے رحم کھانا یا رسول اللہ
 بھری دنیا دے وچ کوئی نہیں میرا سوا تیرے
 مخالف توں ہواواں توں بچانا یا رسول اللہ
 میری غربت زمانے نے اڈائی خاک اے جسدی
 کتھے جاواں نہیں کوئی ٹھکانہ یا رسول اللہ
 جے مل جاوے حشر وچ اک اشارہ تیرے ابرو دا
 ہے کافی میری بخشش دا بہانہ یا رسول اللہ
 دے راتیں ذکر تیرا مرا ایہو وظیفہ اے
 تری یاداں نوں سینے نال لانا یا رسول اللہ
 تری ہی ذات اقدس پردہ پوش اے میرے جرمیں دی
 تینوں آؤندی سبھ بگڑی بنانا یا رسول اللہ
 ہے اکو آرزو سالک وقت جد آخری آوے
 مرے لب تے رہوے تیرا ترانا یا رسول اللہ

☆☆☆☆☆

ﷺ

جہاں نوں آپ نے سدیا مدینے یا رسول اللہ
لگے نیں پار اوہناں دی سفینے یا رسول اللہ

جہاں دیکھے نیں اکھیاں نال منظر تیریاں گلایاں دے
نظارے اوہناں لئی جنت دے کیہ نیں یا رسول اللہ

ترے اک کرم دی پیندی اے جتوں جہات رحمت دی
سھے آ جانڈے اوہناں نوں قرینے یا رسول اللہ

میں کیوں آکھاں میری خالی اے جھولی ایہدے وچ کچھ نہیں
بھرے رہندے نیں یاداں دے خزانے یا رسول اللہ

ہجر تیرے ج رونا سہکنا اتھرو وگا لینا
ایہو کچھ سکھ لیا اے میرے جی نے یا رسول اللہ

تیرے درگا کوئی آیا نہ آوے گا قیامت تک
قدم چُٹے ترے عرشِ بریں نے یا رسول اللہ

خدا دی ذات نے قاسم بنا کے تینوں گھلیا اے
تیرے ہتھوں دے وچ سب دے روزینے یا رسول اللہ

تیری اکو زیارت سُننے وچ کافی ادھناں لئی
ہجر وچ جہناں دے بڑ دے نیں سینے یا رسول اللہ

جدوں وی درد دی دولت تیرے دلوں عطا ہوئی
اودوں دے آ گئے اتھرو دی پینے یا رسول اللہ

نہیں بھلدے کدی وی اج وی سالک یا داؤندے نیں
تیرے اس شہر دے منظرِ حسین نے یا رسول اللہ

☆☆☆☆☆

میلا د

چار پھیرے گھپ ہنیرے
 راہ کھینڈا نہ کتے وی لہے
 آپو آپنی بھہ نوں پئی سی
 دُکھ کسے دا کوئی نہ وٹے
 دل پتھر تے رب پتھر دے
 اُس دے گھر وچ پتھر والی
 اک دووی نہیں، تن سو سٹھ سن

ہر خواہش دا وکھرا رب سی
 زور واراں دی من مانی سی
 عزت وچ بزاراں وکدی
 انسانیت سی لہی لنگری
 غربت واویلا سی کردی

سدرہ دا اک راہی آیا
 نورانی چکارا وجیا
 چائن ہويا چار چوفیرے
 اُجڑے باغ بہاریں وسے
 غربت دیاں اکھاں وچ ویکھے
 خوشی دے اتھرو ڈلھکاں مارن

اوہ راہی سی اک اٹوکھا
 راہی سبھ داء مالی بنیا
 اگلے راہی اس دے بردے
 اوہ رانجھا سی سبھ دا سانجھا

کیہ دساں میں کون سی آیا
 خلقت جس دا رولا پایا
 لاچاں دا رکھوالا آیا
 آگیا ڈکھڑے پھولن والا

غاراں دے وچ روون والا
 ساری اُمت دا اوہ والی
 موڈھے جس دے کملی کالی

میں وی ویکھاں اُس دیاں راہواں
 اٹھدی بہندی نت اڈیکاں
 کد ویڑے ول پھیرا پاوے
 سالک نوں وی گل نال لووے

☆☆☆☆☆

میلا د

تیرے آون تے بہاراں آ گئیاں
رحمتاں بن بن گھٹاواں چھا گئیاں

لگ پئے ون نیں بدل پیار دے
کھڑ پئے نیں مٹھل اجڑی بار دے

توں غریباں بے کسلاں دا آسرا
کون ہے دنیا ج بس تیرے سوا

میں ہاں کملی تیری کملی والیا
رکھ لوں شرماں توں شرماں والیا

چنگی مندی جووی ہاں بس تیری آں
تیرے ہتھ وچ لاجاں شرماں میریاں

مینوں وی اے تانگھ رہندی سوہنیا
سد لے ہن سد لے توں من موہنیا

دیکھ لوواں میں وی گلیاں پیاریاں
حسرتاں مٹ جان ول دیاں ساریاں

چم لوواں میں نوری جالی تیری نوں
چھین مل جائے جے حسرت میری نوں

سد لوویں مشکل تے نہیں تیرے لئی
ہے بڑی مشکل بنی میرے لئی

آرزو سالک مدینے جان دی
میں متانی تان تیرے مان دی

☆☆☆☆☆

میلا د

سکیاں ٹہنیاں ہریاں ہوئیاں سہکدیاں نوں زندگیاں
تیرے آیاں ہو سکیاں نیں کالیاں راتاں چاننیاں

مونہ دے بھار ڈگے بت سارے ککے دے وچ شور پیا
آمنہ دے گھر آسیہ مریم دین مبارکاں آ سکیاں

اُچے محل منارے کتبے نیویاں نے سر چک لئے
ایران دے آتش کدے دے اندر ہن کس اگاں بالنیاں

اکو سبق پڑھایا سبھ نوں رب اکو اے سمھناں دا
جھوٹے رب دی پوجا کر کے ہن نہیں عمراں گالنیاں

ننگے سراں نوں چادر اں ملیاں ملیا پیار یتیمیاں نوں
لاجاں دا رکھوالا آیا عزتاں ملیاں بالڑیاں

آن وسائی سوہنے نے سی اُسدی کلی ککھاں دی
 دو جہان دا وارث ہو کے بکریاں سن چارنیاں

کرم ہو یا جد آقا دا تے گونجے بولن لگ پئے
 کو جھے سوہنے لگن لگ پئے ہوشاں ملیاں بانوریاں

لاالہ دی پھیر بہاری الا اللہ دا ورد پکا کے
 سالک سوہنا کول بٹھا کے اساں وی سبجاں ماننیاں

☆☆☆☆☆

میلاو

عرش فرش تے رونقاں آمد حضور ﷺ دی
رحمت دیاں نیں بارشاں آمد حضور ﷺ دی

غربت دی کلی ول جدوں سوہنے نے ویکھیا
گھر وچ حلیمہ برکتاں آمد حضور ﷺ دی

غربت دی اکھ وچ اتھرو خوشیاں دے ڈلھکدے
خوشیاں منایاں غربتاں آمد حضور ﷺ دی

اُمت دے مرتے لکھاں گناہواں دے بھارسن
اُمت لئی فیر بخششاں آمد حضور ﷺ دی

آیا کوئی نہ آوے گا سوہنے دے نال دا
ایہ دو جہاں تے رحمتاں آمد حضور ﷺ دی

اللہ دی پاک ذات نے سوہنے دی شان وچ
لکھیاں نے کئی آیتاں آمد حضور ﷺ دی

عرش بریں وی سج گیا آمد حضور ﷺ تے
رستے بنے سی کہکشاں آمد حضور ﷺ دی

اپنے پرانے دا کوئی رکھیا نہ امتیاز
سوہنے دیاں ایہ عادتاں آمد حضور ﷺ دی

سوہنے دے اگے جد وی اتھرو دکائے نیں
رہیاں نہ کوئی حسرتاں آمد حضور ﷺ دی

میں جیسے گنہگار تے ایہ کرم نوازیاں
سالک ایہ کیہ تے قسمتیاں آمد حضور ﷺ دی

☆☆☆☆☆

ﷺ

سب توں اُچی ذات سوہنے دی
سچی سچی بات سوہنے دی

میری قلم نوں چاء چڑھ جائدا
جد میں لکھاں نعت سوہنے دی

اوچن سوہنا جگ تے آیا
ہر وکھری عادات سوہنے دی

اوہو نیواں اُچا ہویا
جس نوں ملی خیرات سوہنے دی

کرم سوتے ہو جائدے نہیں
جے پے جاوے جھات سوہنے دی

اُمت لئی نہ رویا ہووے
ایسی کوئی نہیں رات سوہنے دی

کھر بنجر وں جاندے نیں
جد ہووے برسات سوہنے دی

کچھ نہ ہوندا دو جگ اندر
جے نہ ہوندی ذات سوہنے دی

عظمت ادب تے سبق حیاتی
وج قرآن صفات سوہنے دی

اکھیاں نوں جے رونا ملیا
سالک سمجھ سوغات سوہنے دی

☆☆☆☆☆

ﷺ

سدا لے آقا فیر مدینے
ہجر دا بھانڈا بلدا سینے

مرد مرد تیریاں یاداں آون
مرد مرد پیندے اتھرو پینے

آساں لکیاں فیر دیکھاں گے
میریاں ہور اڈیکاں کیہ نے

وج اڈیکاں نگھ جانڈے نیں
دن تے راتاں سال مہینے

ہس کے کولوں نگھ جانڈے نیں
دکھ کسے نوں دسنے کیہ نے

تیرے ادب تے پورا اُتراں
ایسے کتھوں لواں قرینے

نیری وچ جدائی سوہنیا
رونا سکھ لیا میرے جی نے

عشق تیرے وچ جیہڑے پھس گئے
عقلاں بھل گئے دانے پینے

کنے اُچے لیکھ اوہناں دے
جیہڑے وسدے اوس زمینے

ساک بچا! آس نہ توڑیں
سنیاں سبھ دیاں سوہنے نبی نے

☆☆☆☆☆

ﷺ

کیہ کیہ رونا میں نہیں رویا در تیرے تے
کیہ کیہ میرا کم نہیں ہویا در تیرے تے

کنڈھیاں تیکر بھر گئی کھیتی آساں دی
جد میں کھوہ نیناں دا جو یا در تیرے تے

چکرو دے وچ بھریاں ہو یاں گندیاں نوں
کرم دی بارش مل مل دھویا در تیرے تے

تیری رحمت ودھ کے لے لیا بگل وچ
جو شرمندہ ہو ہو رویا در تیرے تے

جتنا بخت تے مان کراں میں تھوڑا اے
کیہڑا جیہڑا کرم نہیں ہویا در تیرے تے

بارش ہوندى نور درود سلاماں دى
درد نوں لوں لوں وچ سمویا در تیرے تے

رو رو در تیرے تے اتھرو سکدے نہیں
اوس ویلے جد مُدنا ہویا در تیرے تے

ادب نوں وی جے ادب آیا تے در تیرے توں
بے ادباں تے کرم جے ہویا در تیرے تے

رب دے گھر وی سالک اس لئی کچھ نہیں اے
جو نہ اپنا دُکھڑا رویا در تیرے تے

☆☆☆☆☆

قطعه

کیہ خوبیاں نہیں ہیں محمد ﷺ دی ذات وچ
 کوئی معیویاں نہیں ہیں محمد ﷺ دی ذات وچ
 ہر صفت ذات پاک نے سوہنے چ بھر دتی
 بے دیدیاں نہیں ہیں محمد ﷺ دی ذات وچ

ﷺ

کعبہ دی عظمت محمد ﷺ دی خوبی
 مدینے دی عزت محمد ﷺ دی خوبی
 زمینی خلافت محمد ﷺ دی خوبی
 سماوی حکومت محمد ﷺ دی خوبی
 اسرار وحدت رمز نبوت
 توحید رسالت محمد ﷺ دی خوبی
 موسیٰ دی جلالت داؤدی قوت
 عیسیٰ دی حکمت محمد ﷺ دی خوبی
 صدیقی صداقت عمر دی عدالت
 عثمانؓ دی غنائیت محمد ﷺ دی خوبی
 حیدرؓ دی جرأت حسنؓ دی لیاقت
 حسیؓ شہادت محمد ﷺ دی خوبی
 حلیمہؓ دی قسمت ڈاچی دی طاقت
 ویہڑے دی عزت محمد ﷺ دی خوبی

علم دی دلالت زباں دی حلاوت
 عبادت دی لذت محمد ﷺ دی خوبی
 فقر دی قناعت حسن دی کرامت
 مومن دی قوت محمد ﷺ دی خوبی
 عطاواں دی عادت وفاواں دی فطرت
 دعاواں بج برکت محمد ﷺ دی خوبی
 فصاحت بلاغت دانش تے حکمت
 عالم تے رحمت محمد ﷺ دی خوبی
 حسن دی عنایت عاشق دی حسرت
 بلالی محبت محمد ﷺ دی خوبی
 سالک دی وحشت اللہ دی قدرت
 خدا ہے حقیقت محمد ﷺ دی خوبی

سوہنے دے ورتارے سوہنے
سوہنے دے کم سارے سوہنے

سورج چن ستارے سوہنے
انہریں چمکن تارے سوہنے

سوہنے دے جا دیس چ ڈٹھا
ڈٹھے عجب نظارے سوہنے

ٹھنڈیاں ٹھار ہواواں چلن
دل نوا، دین ہلارے سوہنے

مُھلاں دا گلدستہ لگداے
چارے یار نیں چارے سوہنے

رنگِ برنگی پیدا کر کے
اپنے بھیت کھلا رہے سوہنے

عشقِ بزارے بازی لے گئے
کو جھ جتے ہارے سوہنے

لکھاں دانگوں رُلدے پھر دے
لعلوں دے . ونچارے سوہنے

ایتھے وسدے لگدے مینوں
سجنِ بیلی پیارے سوہنے

سالک سوہنا اندر بیٹھا
تائیوں لگدے سارے سوہنے

☆☆☆☆☆

ﷺ

جے سد لوئیں تے آواں میں وی
دکھڑے کھول سداواں میں وی

اُچے ہون نصیب جے میرے
شہر مدینے جاواں میں وی

روضہ تک کے سوہنیا! تیرا
سجدیوں سر نہ چاواں میں وی

نوری سبز گبند نوں تک تک
دل دیاں سدھراں لاہواں میں وی

مکتیاں نوں خیراتاں ونڈیں
جھولی اڈ کے آواں میں وی

سالک جے منظوری ہووے
سُتے بخت جگاواں میں وی

☆☆☆☆☆

ﷺ

جد وی لیناں تیرا ناں
پہلے بسم اللہ کہاں

تیرا ذکر عبادت جاناں
دم دم ناں درود پڑھاں

کدی وی میتوں بھلداں نہیں
تیرے شہر دیاں گلیاں

اک اک ذرہ شہر تیرے دا
عقیق زمرہ جدا ناں

قبلتین بلالی مسجد
ہور قبا دیاں کیہ ریاں

جبل رحمت جبل نور
تیرے قدم دیاں شانیں

پرداز تصور در تیرے تک
اس توں ودھ کیہ اڈ سکاں

فرض سلامی در تیرے تے
وعدے نبیاں تے ولیاں

کدی بلاویں فیر اک واری
میں صدقے میں واری جاں

سالک اتے کرم نوازیں
گن گن کے میں کیہ دساں

☆☆☆☆☆

ﷺ

تینوں ترن میرے نین
 توں ایں میرے دل دا چین
 سینہ ڈنگدی تیتھوں دوری
 پہنچ نہ سکاں ہے مجبوری
 بھلدیاں نہیں اوہ دن تے راتاں
 اکھیاں وچ سن جد برساتاں
 روندیاں روندیاں در تیرے تے
 پلکاں ۽ نال سلاماں کہن
 مگدیاں نہیں دل دیاں سدھراں
 کول ہواں تے پاواں خبراں
 قسمت والے اوہ لوکیں نین
 جیہڑے در تیرے تے رہن
 سوہنیا تیتھوں صدقے جاواں
 کر دے میریاں رد بلاواں
 ہے گلیاں دا روڑا کوڑا
 جس نوں لوکی سالک کہن
 ☆☆☆☆☆

ﷺ

گلشن ہے مدینہ تے ہے گلزار مدینے
گل رنگ فضاواں دی ہے بہار مدینے

کعبے نوں وی قبلہ جے بتایا تے نبی نے
کعبے دا وی کعبہ نیں سرکار مدینے

اس کنبدِ خضرا دی بہاراں دے تصدیق
دن رات برسدے نیں انوار مدینے

طہ وی یسین وی مدثر وی منزل
سب صورتاں دا اے صورت کردار مدینے

شب قدر وی شبرات وی معراج دی شب وی
ہر اک دی فضیلت دا سزاوار مدینے

اے حسرت بیتاب تک جانے نہیں پینڈے
اے کاش کدی ہووے جے گھر بار مدینے

خود نال فرشتیاں دے مل کے دے راتیں
بھیجے درود آپ کرد گار مدینے

اس شہر گلستاں دے خورشید نہیں ذرے
ماہتاب نہیں کہسار بے بازار مدینے

روضے دی سلامی ایں مقدر دا سنورنا
بخشش دا ضروری نہیں اظہار مدینے

ہر حال گناہواں تے شرمسار ہے سالک
عاصی دی اُمیداں دا ہے غمخوار مدینے

☆☆☆☆☆

ﷺ

دنیا دے دیج رتبیوں اُچا اکو شہر مدینہ اے
نیاں وچوں سوہنا میرا نوری اک نگینہ اے

بے شک مڈھ قدیمی رُتبہ کے نوں ہی ملیا اے۔
پرسونے دی ذات دے باجھوں خالی خالی زینہ اے

قادر مطلق ذات اللہ دی مالک کل جہاناں دا
وارث رب تے قاسم سوہنا جس دے ہتھ خزینہ اے

برکتاں رحمتاں بخششاں والا ماہ رمضان اکھواندا اے
پر نہیں ریس ربیع الاول سارا نور مہینہ اے

عطر گلاب رویل چنبیلی شہنشاہ خوشبوداں دے۔
بھ خوشبوداں ہیچ نیں رہیاں اُچا اوہدا پسینہ دے۔

کامل شرط ایمان مکمل عشق نبی دا لازم اے
 جتنے وسدی حب نبی دی اوہ مومن دا سینہ اے

خواب دے اندر جھلک سوہنے دی جے میسر ہو جاوے
 ہر خواہش توں اُچی میری خواہش اک دیرینہ اے

صفت آقا دی کرسکاں میں بے ادبی جیہی لگدی اے
 ایہ مرشد دا صدقہ ورنہ سالک اک مکینہ اے

محبوب علیؑ

سوہنیا! اج کل در تیرے تے آئیاں خوب بہاراں نہیں
اُچی قسمت والیاں جا کے موجاں مانیاں یاراں نہیں

بے شک رب دی بخشش تے دی جو بن آیا ہو یا اے
بے شک جھولیاں بھر بھر لٹی بخشش او گنہاراں نہیں

پر ادھ ہجر دے سڑ دے سینے عشق تیرے نہیں لٹے جو
جہناں دلاں وج لائیاں ہوئیاں پیار تیرے نہیں کھاراں نہیں

ہنجواں دے نذرانے لے کے در تے حاضر ہو گئے نہیں
پلکاں نال سلماں کر کر پائیاں ٹھنڈیاں ٹھاراں نہیں

عشق دے کوچے عاشق وڑ دے جان تلی تے دھر دھر کے
جہیاں مہبیاں لگدیاں جد دی حسن دیاں سرکاراں نہیں

در تیرے تے بٹے اڈن ہر دم درود سلاماں دے
ہر تھاں مہکن شہر تیرے دیاں سوہنیا! اج گلزاراں نیں

عاشق دے لئی شہر مدینہ عرش تور اُچا لگدا اے
عرشوں دودھ کے مٹل پوایا تیرے شہر بازاراں نیں

میل کچیل دلائی دھوئی رحمت تیری پھر ہڑ کے
سب تے کرم نوازیاں آقا تیریاں لکھ ہزار نیں

نور دیاں برساتاں در تے رحمت جھڑیاں لائیاں یں
غم وچ ڈبے پور دلاں تے لئیاں رحمت ساراں نیں

تیری رحمت جوش دے اندر رُت بہار دی لگدی اے
تیرے ہجر دے اندر چھڑیاں اساں وی دل دیاں تاراں نیں

سالک ورگے وچ خیالاں آل دوالے پھروے نیں
لکھ درود سلاماں ہنجوم بن قطاراں نیں

ﷺ

ہے شان تیری لولاک الما ' ماہی سوہنا کی مدنی
توں نور ستارا ازلاں دا ' ماہی سوہنا کی مدنی

تیرا بول حدیث قرآن شاہا ' ماہی سوہنا کی مدنی
تیرا چلنا پھرنا رب دی رضا ' ماہی سوہنا کی مدنی

صورت بشری نوری صفحاں تیرا حکم چلے عرشاں فرشاں
توں شافی ایں روز محشر دا ' ماہی سوہنا کی مدنی

کل روحاں دا وجدان ایں توں کل عالم جسم جان ایں توں
اک اک ذرا مدح سرا ' ماہی سوہنا کی مدنی

ہر شے کردی ذکر تیرا ' ڈالی ڈالی پتا پتا
گلشن گلشن بوٹا بوٹا ' ماہی سوہنا کی مدنی

تیری نظر کرم دی گل ساری گلشن گلشن ہو گلکاری
کدی رحمت دا وی مینہہ برسا' ماہی سوہنا کی مدنی

شالا غم تیرا نہ مک جاوے بھاویں ساہ زندگی دا رُک جاوے
تینوں یاد کراں مردا مردا ' ماہی سوہنا کی مدنی

توں رحمت عالم سارے لئی شفقّت راحت دکھیارے لئی
سالک لئی چاٹن اکھیاں دا ' ماہی سوہنا کی مدنی

ﷺ

میں مدنی سرکار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں
سوہنے رب دے یار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

ایڈا سوہنا جس دی کوئی مثال نہیں
ایہو جیہے شہکار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

اُس دے بول قرآن حدیثاں بن گھیاں
میں ادھی گفتار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

صدیقؓ عمرؓ عثمانؓ علیؓ میں گلدستہ
گلشن دے گلزار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

کبیل منزلؓ مدر چادر والضحیٰ مکھڑا
والیل زلف خمدار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

اوہ سوہنا سارے دا سارا سوہنا اے
حسن دی اُس سرکار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

ٹھنڈیاں ٹھار ہواواں تیرے حرم دیاں
جنت جہی بہار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

روز فرشتے آون جیہدی سلامی لئی
روضہ پُرانوار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

سالک جے بدکار نوں صدقہ مرشد دا
روضے دے دیدار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

☆☆☆☆☆

ﷺ

سوہنا نام محمد صل علی تیرے نام توں صدقے لکھ واری
میرا سوہنا والی دو جگ دا تیرے نام توں صدقے لکھ واری

سوہنے دیاں اُچیاں شانناں نیں، اوہ محبوب حبیب ربانا اے
قرآن ہے سارا ذکر تیرا تیرے نام توں صدقے لکھ واری

آقا دے چارے یار سوہنے، دلدار دلبر تے من موہنے
ہر اک عاشق وکھرا وکھرا تیرے نام توں صدقے لکھ واری

سوہنا شہر مدینے دا واسی اے، دو جگ سوہنے دا آسی اے
شیدائی ہے جسدا آپ خدا، تیرے نام توں صدقے لکھ واری

سوہنا دل دا چین تے ٹھنڈا کھیاں، اساں سوہنا آساں ہن رکھیاں
کدی فیر توں اپنے کول بلا، تیرے نام توں صدقے لکھ واری

سالک تے کرم نوازیاں نیں آقا بگڑیاں سبھ سواریاں نیں
ساہ ساہ نال کرناں شکر تیرا تیرے نام توں صدقے لکھ واری

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

سوہنے سوہنے جگ تے آئے ہو وی لکھاں سوہنے
تیرے ورگا اک نہیں آیا نہ کوئی اگوں ہونے

رحمت تیری واجاں مارے اوگنہاراں تائیں
جو کوئی میں دل عرض گزارے معاف کرے رب سائیں

اک اک حرف قرآنی سوہنیا نعت تیری وج آیا
اُس دی صفت کرے گا کیہوا جس دا ہے نہیں سایا

شکر گزار تیرا جو آیا اودہ حق دار کرم دا
بے شک ڈردا عرض نہیں کردا ماریا اودہ شرم دا

توں مطلوب حبیب رہانا تیری شان اُچیری
دو جہاں ملکیت تیری جنت باعدی تیری

اللہ پاک فرشتے اُسدے بھیجن روزِ سلاماں
بھیجو پاک درود نبی تے ایہو حکم غلاماں

نام لیاں ٹھنڈ پیندی سینے تے دور ہوون دکھ سارے
پل وچ مشکل حل ہو جاوے جے کوئی عرض گزارے

دعویدار میں حب تیری دا ہرگز جرأت نائیں
عرض گزار کرم دا آقا جے ہووے میں تائیں

لکھ ہزار درود سلاماں تیری وچ حضوری
اک نگاہ کرم دی سالک جے ہووے منظوری

☆☆☆☆☆

آیا سوہنا نبی دو جہاں دی خوشی جس دی آمد چ محفل سجائی گئی
ہر طرف ہو گئی روشنی روشنی شکل سوہنے دی جسم دکھائی گئی

آمد مصطفیٰ احمد مجتبیٰ ذکر صل علیٰ مرحبا مرحبا
اج فرش تے عرش وی سجایا گیا اج ساری خدائی سجائی گئی

باشمی مطلبی رب دا پیارا نبی ہماری اُمت دا واحد سہارا نبی
سوہنا ازلاں توں نوری ستارا نبی لٹائی جیہدے لئی خدائی گئی

نبی دیندے آئے جیہدیاں خوشخبریاں جسدیاں مرضیاں رب دیاں مرضیاں
دیتیاں اُمت لئی جس نے قربانیاں اُس نوں جنت دی کنجی پھڑائی گئی

صدقہ مرشد داسا لک دیاں زاریاں میرے سوہنے نبی سُن لیاں ساریاں
اوس سوہنے توں جاناں نیں لکھ واریاں جسدے درتے خدائی جھکائی گئی

ﷺ

کیوں نہ شکر گزار میں ہوواں اُنہاں خوش بخت ہوواں دا
دیس تیرے چوں جو آئیاں نیں سُن کے عجز دعاواں دا

در تیرے تے منکن والے وسدے بے نیازی وچ
ریشک آؤندا اے حال نوں تک تک تیرے اوہناں گداواں دا

عبر تے کستوری نالوں ودھ خوشبو پسینے دی
جدھروں وی لنگھ جاویں توں بدلے رنگ فضاواں دا

چہرہ ویکھ کے ہوش بھلے سن دعویدار حسیناں دے
فرزانے دیوانے ہو گئے پی کے جام نگاہواں دا

اُٹھنا بیٹھنا چلنا پھرنا لہجا تیرا تبسم سی
کھن سی جیہڑا شیدا نہیں سی دلبر یار اداواں دا

درد تیرے دی لذت دی وی عجب عبادت ہوندی اے
قرب دا رشتہ رکھنا پیندا ساہواں دے نال ساہواں دا

مدتاں لگدیاں سمجھن دے لئی تیرے اک اشارے نوں
حال تیرے دا واقف ہوندا واقف کار ای راہواں دا

جے کر عجز تیرا نہ اُسدی رحمت نوں بھرما سکيا
اِس در فیر کوئی نہ بچا تیریاں مل صداواں دا

جرماں دا کیہ دساں میں آکھاں کیہ عطاواں نوں
زور کوئی نہ چل سکيا عطاواں نال خطاواں دا

سالک ورگے لکھاں اتھے نظر کرم دے بھکھے نیں
تیری رحمت باجھوں کوئی نہیں اتھے بے نواواں دا

☆☆☆☆☆

سبھ دا چارہ کار مدینے
دکھیاں دا غمخوار مدینے

بہانہ بخشش ہو جاندا اے
دن گزرن جے چار مدینے

گنبد خضریٰ تک تک اکھیاں
لیندیاں سینہ ٹھار مدینے

ہور کیہ ہووے دل دی حسرت
بلاون فیر سرکار مدینے

عمر وہانی بے اعتباری
رہندی دیاں گزار مدینے

راتِ دِنے اودہ چیتے آون
گلیاں شہر بازار مدینے

کیہ ہویا جے میں کوچھی آں
سوہنا اے من ٹھار مدینے

بیٹھا اتھے خیال ہے اوتھے
دل دی لمی تار مدینے

سالک صدقہ مہر جہاں دا
ہووے گا دیدار مدینے

☆☆☆☆☆

ﷺ

دے سوہنا دیدار مدینے والڑیا
میں تیرا بیمار مدینے والڑیا

بُھلدیاں نہیں اوہ مینوں گھڑیاں
بُھلدی نہیں بہار مدینے والڑیا

میں تڑی تے کرم کما دے
سد لے فیراک وار مدینے والڑیا

اج تک تڑقاں یاد تیری وج
روواں زارو زار مدینے والڑیا

مینوں جنت توں وی ودھ نیں
تیرے شہر بازار مدینے والڑیا

میریاں کیتیاں دل نہ جاویں
میں ہاں اوگنہار مدینے والڑیا

میرا لوں لوں وچ پلیتی
کرم دی پا پھوار مدینے والڑیا

پردہ پوش نہ تھہ بن کوئی
توں بھ دا غنوار مدینے والڑیا

میں جھوٹھا شرمندہ عملوں
فضل تیرا درکار مدینے والڑیا

صدقہ مرشد مہر جہاں دا
لاوے بیڑا پار مدینے والڑیا

تیری نظر کرم دے بھکھے
سالک جیے بدکار مدینے والڑیا

☆☆☆☆☆

ﷺ

آ گیا جھدیاں اڈیکاں رب دا پیارا آ گیا
ہر طرف خوشیاں ای خوشیاں پیارا پیارا آ گیا

جسدی رونق واسطے رب نے بنائیاں رونقاں
نوری دولہا آ گیا پیارے دا پیارا آ گیا

جن دی باراں ربیع الاول ہے ولادت آپ دی
صبح ازل چمکدا اختر ستارا آ گیا

آمنہ دی گود وچ سوہنا جدوں مسکرا پیا
برکتاں لے کے حلیمہ دی اکھ دا تارا آ گیا

ڈگ پے بت بجھ گئی اگ محلاں دے کنکرے گر پے
کفر لئی اسلام دا غیبی لکارا آ گیا

بے کساں دے بھاگ جاگے نا اُمیداں نوں اُمید
گنہگاراں تے یتیمیاں دا سہارا آ گیا

طالب و مطلوب دا جد میل ہويا، عرش تے
رب نے وی ایہو کہیا اُمت دا چارہ آ گیا

صدقہ مرشد حشر دے دن فرمائیں گے آقا ضرور
اُمید لے کے کیہ کہواں، سالک و چارا آ گیا

جے کر فیر مدینے جاواں
اپنے سۓ بخت جگاواں

کدی جے ہودن کرم سولے
فیر میں دید ماہی دی پاواں

کدی ملے جے فیر پیٹھن نوں
سبز گنبد دا اوہ پرچھاواں

جاواں آواں مُرد مُرد جاواں
آؤندے جاندے عمر لنگھاواں

شرمندہ میں ہو ہو رواں
رو رو دل دی اک بجھاواں

آقا سوہنیا سُن لے ہاڑے
تیتھوں کیویں جرم چھپاواں

رات دے ایہ کار ہے میری
اپنے اندر مر مر جاواں

تیرے باجھ نہ جھلدا کوئی
کس نوں اپنے لیکھ لکھاواں

سالک اکو نظر کرم دی
لکھاں عیاں ملن پناہواں

☆☆☆☆☆

ﷺ

ہوائے مدینے چوں آویں تے جائیں
توں سوہنے نوں میرے وی دکھڑے سنائیں

عرضاں نیں لکھاں میں کیہ کیہ سناواں
شرمسار میں ہاں تے لکھاں خطائیں

یاداں نے آون ستاون رواون
میرا وس نہیں چلدا میں لاٹھکیا وائیں

خطا کاراں اُتے نظر اک کرم دی
جے ہو جاون آقا سولیاں نگائیں

مری اکھ چوں سکدے نہیں غم دے اتھرو
بھانڈ جدائیاں دے سینے ج ہائیں

گنہگاراں دا اکو توں آسرا ایں
توں لُج پال سبھ دا دو جگ دا سائیں

تیرے ولے سبھ دیاں آساں اُمیداں
تیرے باجھوں من دا نہ کوئی صدائیں

حشر وچ ہووے پردہ پوشی اے آقا
خدا را توں جرماں تے پردہ نہ چائیں

تصور چ لے کے توں روضے نوں سالک
دکھڑے سنائیں تے اتھرو دگائیں

☆☆☆☆☆

ﷺ

توں سوہنا تے سبھ توں سوہنا سوہنیاں دا سردار
سبھ توں وڈیاں شاناں والا تیرا اے دربار

تیرے سبز گہند دیاں لاٹاں چار پھیرے کھسن
چار پھیرے نور تیرے دی پیندی اے چکار

تیرا سایہ بے سایاں تے سائے کردا پھر دا
تیری رحمت اوگہار دے سینے دیندی ٹھار

تیرے کرم دے بدل سوہنے چار پھیرے وسدے
ہر پاسے توں خوشبوواں دی آؤندی اے مہکار

کالیاں زلفاں دے پیچاں وچ اوگہار نیں لگے
بے تھاواں نوں دین پناہواں ایہ زلفاں خمدار

اللہ پاک فرشتے بھیجن روز درود سلاماں
ایڈا اُچا رتبہ تیرا توں وڈی سرکار

دے قرآن گواہی تیری توں محبوب ربانا
رات معراج دی دولہا سیں توں سر نوری دستار

سبھ دکھیاں دے درد وٹڈائے کیتی توں غمخواری
تیرے باجھوں کسے نہ کچھا اُمت دے نال پیار

تیرے باجھوں کون پہنچائے آس منداں دیاں آساں
تیتھوں وڈا دردی کوئی نہ توں سبھ دا غمخوار

روز محشر دے شرماں رکھ لہیں شرماں والیا سائیاں
تیرے نظر کرم دے بھکھے سالک جیہے بدکار

☆☆☆☆☆

ﷺ

ہمدے پھل گلاب دا چہرہ
دکھیاں لئی جناب دا چہرہ

اللہ دے محبوب نوں تک کے
شرمندہ ماہتاب دا چہرہ

سبحان اللہ سبحان اللہ
شرح محمد ﷺ باب دا چہرہ

محمد ابن العربی آکھے
محمد ﷺ ذات کتاب دا چہرہ

بسم اللہ بسم اللہ آکھاں
صبح ازل جناب دا چہرہ

ہوش مندوں دے ہوش گواچے
چکیا جدوں نقاب دا چہرہ

لکھاں سوہنیاں دل ہارے نیں
دیکھیا جدوں شباب دا چہرہ

نعت سوہنے دی لکھنا سالک
ہر شاعر دی خواب دا چہرہ

☆☆☆☆☆

ﷺ

کھ نبی دا ڈلھکاں مارے
شرماندے نیں چن تے تارے

عرش ہے اُس دے پیراں تھلے
جتھے رب نماز گزارے

اوہ سوہنا دو جگ دا والی
بوریا بستر جیہدے چبارے

جدھروں وی لنگھ جاندا سوہنا
سوہنیاں سوہنیاں دل نیں ہارے

کلیاں دے وچ خوش پئے وسدے
جس نوں سوہنیاں تیرے سہارے

تیریاں صفتاں مکیاں نہیں نیں
لکھاں دوتیاں مارے چارے

ہندیاں گہیاں دون سوائیاں
جنے ویریاں چارے مارے

مٹھیاں مٹھیاں گلاں کردا
بن دے جاہن حدیث پارے

سالک دا جد جی نہیں لگدا
لکھ لکھ نعتاں حرف سنوارے

☆☆☆☆☆

ﷺ

تیرے درگا کوئی نہیں آیا
نور سراپا ہے نہیں سایا

اک اک صفت نرالی تیری
ہر موسم وچ روپ سوایا

تیری شان دروداں لائق
نبیاں نے دی ورد پکایا

والی دو جگ بوریا بستر
کیڈا اچا محل بنایا

رات معراج دی حوراں سائل
سوہنا حبشی ہتھ پھڑایا

تیری الفت ادب عقیدت
بجھدے دلاں نوں آ گر مایا

او گہاراں دے لئی رحمت
تینوں رب دی ذات بنایا

اوتھے اتھے نال تیرے نین
جس نوں قرب دا رنگ چڑھایا

اج دی محفل رم جھم رم جھم
نوری کن من آ برسایا

رُت بہار دی سالک بچا!
کلی والا یاد ہے آیا

☆☆☆☆☆

سوہنیا یاد ستائیاں میں وی
رحمت آساں لائیاں میں وی

اکھیاں سڑدیاں میں وی ٹھاراں
جھاتیاں مُڑجد پائیاں میں وی

نوری کہند ویکھن دے لئی
اکھیاں تاڑے لائیاں میں وی

وچ حضوری جیہڑیاں گزریاں
گھڑیاں نہیں بھلائیاں میں وی

لکھاں تیری دید دے بھکھے
آقا دید تہائیاں میں وی

تیرا درد نشانی رکھ کے
کیتیاں لکھ سائیاں میں وی

عملاں دلوں خالی پلا
رو رو دیاں دُہائیاں میں وی

سدھراں دے پھل سک نہ جاوے
ہنجو تریلاں پائیاں میں وی

آکھن جوگی آتے ہو جاواں
سوہنے فیر بلائیاں میں وی

لکھ ہزار درود سلاماں
ڈالیاں روز پچائیاں میں وی

سالک نمک جائے دل دی حسرت
دل دیاں چٹھیاں پائیاں میں وی

☆☆☆☆☆

بارگاہ میراں

میراں باغ فقر دا اعلیٰ تے پیارا نبی سرور دا
جسی نسبی سید سوہنا تے ولیاں دا سرکردا

اس دیاں شاناں آپ ودھائیاں اللہ پاک حضوروں
ظاہر وچ بغداد دے ہويا باطن نبی دے نوروں

ظاہر باطن علم لدنی اس دے ہتھ خزانے
جس نوں چاہوے بخشے میراں وٹے کل زمانے

لکھاں شاناں لکھ لکھ کر گئے مکا ذکر نہ میراں
حیدری حسن حسینی شاناں شاہیاں دے فقیراں

غوث الاعظم پیر پیراں دا اسیں ہاں اُس دے بردے
غوث قطب ابدال ولی نیں اوہدا پانی بھر دے

بڈھی نال یقین سی بیٹھی باراں سال گزارے
یارھویں والا آ کے میرا ڈبا بیڑا تارے

ایڈیاں شانناں والا میراں چوروں قطب بناوے
جیکر نظر کرم دی تکے مُردے بھ جگاوے

ایڈی طاقت بخشی میراں بچپن وچ ایمانی
چالھی ڈاکو توبہ کر گئے سچا قول یقینی

سائل رو کرے نہ میراں دیوے ودھ اوقاتوں
ہاشمی جد نہ لاجاں لاوے ہوون بھائی فاقوں

سالک صفت نہ کر سکاں میں میراں شان اُچیری
اوہ در پاک پاکاں دا میں ہاں گندی خاک دی ڈھیری

☆☆☆☆☆

برسی

اج برسی مہرن یار دی اے
سوہنے مٹھوے مٹھار دی اے

ایہ یاداں میرا سرمایہ
تیزی پئی وقت گزار دی اے

کلی بیٹھی پئی کرلاواں
وچھڑی کونج اک ڈار دی اے

سینے چھیک ہجر نے کیتے
بھکھ اوہدے دیدار دی اے

گل غماں تے زخماں دی نہیں
گل ساری غمنوار دی اے

لوں لوں دے وچ ماہی وسدا
دم دم ناں چتار دی اے

میرے آل دوالے پکی
کنڈھ اک اُسدے پیار دی اے

ناویں ماہی لا چھڈی اے
زندگی جو دن چار دی اے

اُس دے باجھوں کھیڈ ساہواں دی
آر دی اے نہ پار دی اے

کسے میدان نہ ہر دی سالک
باندی جو سرکار دی اے

☆☆☆☆☆

بارگاہِ مہر جہاں

صفتاں میں کیہ دساں مہرن یار دیاں
چار چھیرے دھماں نہیں سرکار دیاں

ٹھنڈی ٹھنڈی وا وگے جد شاماں نوں
اُس دیاں یاداں میرا سینہ ٹھار دیاں

اُس دی یاد عبادت جان کے کرنی آں
اُس وا ذکر میں ساہواں وچ پکار دی آں

میں اُس دی اوہ میرا یار ہے ازلاں توں
لکھیاں روز ازل دے قول قرار دیاں

انبراں دے بھتارے اُس دے بردے نیں
جن سورج دیاں لاٹاں ہین ادھار دیاں

میرے تے اُس لیکھ وی ہتھیں لکھے نیں
میں تقدیر نوں کاہنوں وا جاں مار دی آں

میں مہرن دی گولی اوہ لُج پال میرا
اُس دے ہتھ وچ شرماں او گنہار دیاں

میرے جیہے بدکار نوں گل نال لا لینا
ایہ وڈیاں نیں میری سرکار دیاں

جیہناں رانجھن ماہی دے ول کنڈ کیتی
اوہ رہیاں نہ آر دیاں نہ پار دیاں

اوہ سوہنا نہ ویکھے کدی وی عملاں نوں
اُس دیاں ویکھیاں نیں دل وچ پیار دیاں

سالک ورگے لکھاں اُس دے بروے نیں
اُس دے ہتھ وچ ناڑاں نیں سنسار دیاں

☆☆☆☆☆

منقبت

میرے تے لچپال نہیں مہرن
میرا ہجر وصال نہیں مہرن

میری جان جگر وی ادہ نہیں
اتھرواں دا حال نہیں مہرن

اُس دے در تے سجدہ ریزی
متھے دا ادہ لعل نہیں مہرن

گمراہواں دے رہبر کامل
ہادی بے مثال نہیں مہرن

حسن سراپا عشق مکمل
رف فقر کمال نہیں مہرن

ورشہ عجز حضوری ناطہ
عاقل دے لئی سوال نہیں مہرن

مہرالدین نہیں اسم مسمیٰ
مہرالدین کمال نہیں مہرن

چہرہ انور دید دے قابل
دلبر حسن جمال نہیں مہرن

مہرن یار دی بری اے اج
یاداں پائی دھمال نہیں مہرن

یار جدائیاں دے گیا سانوں
ہو گئے کئے سال نہیں مہرن

اک پل وی اوہ دور نہیں میتھوں
ساہ ساہ میرے تال نہیں مہرن

سالک مہرن اک یک ہو گئے
فرق نہ رکھیا وال نہیں مہرن

☆☆☆☆☆

کافیاں

واہ وا موج فقیراں دی
 اندر ہیرے لال چھپائے
 گودڑی پا کے لیراں دی

دھونی یار دھنئی پھر دا
 سبھ نوں رستے لائی پھر دا
 ٹاویں ٹاویں کول بٹھاوے
 جانے جوت لکیراں دی

ساون سکے ہاڑ ہرے نہ
 بیڑی باجھ ملّاح ترے نہ
 ندیوں پار رانجھن دا ڈیرا
 شاہی ملک ملیراں دی

ڈھونڈیاں باجھ نہ ماہی ملدا
 محرم راز جو ہووے دل دا
 راہواں دے وچ رلنا پنیدا
 کلی ساڑ سریراں دی

سالک رانجھن دل وچ ڈیرا
 میں رانجھن دی رانجھن میرا
 ازلاں دی ایہ پریت پرانی
 لکھی قلم اخیراں دی
 واہ وا موج فقیراں دی

☆☆☆☆☆

میرا ماہی میرا ڈھول
میں اُس دے اوہ میرے کول

آپے کجڑے تیر چلاوے
آپے بن بن عاشق آوے
آپے اپنی کردا ٹول

بے صورت وچ صورت آ کے
جوگی والا بھیس وٹا کے
بیٹھا ہیر دے کول

اُحد احمد میم مھلیکھا
بجناں دے نال کاہدا لیکھا
اپنے دل دی کنڈی کھول

آپے ناز نہورے نخرے
آپے ہو ہو بہندا وکھرے
آپے پھر دا ڈاواں ڈول

جیہدا عاشق بن کے آوے
اُس نوں اپنی جھلک وکھاوے
لکھاں دے وچ دیندا رول

ہر صورت وچ دلبر وسدا
آپے رووے آپے ہسدا
سبھ توں وکھرا سبھ دے کول

سالک مہرن ماہی سوہنا
دے کے ٹر گیا عمر دا رونا
اوہ جانی تے میں انہول

☆☆☆☆☆

میرا سوہنا مہرن یار وے
 میں اُس دی اوہ میرا ماہی
 باقی کوڑ پساہ وے
 میرا سوہنا مہرن یار وے

مہرن میں دل پھیرا پایا
 میں کوجھی نوں، گل نال لایا
 اوہ لاجی غم خوار وے
 میرا سوہنا مہرن یار وے

مہرن میرا سوہنا ماہی
 میری اُجڑی جھوک وسائی
 میں اُس دے بلہار وے
 میرا سوہنا مہرن یار وے

میں تے کرم فوازیاں مہرن
 بگڑیاں میریاں ساریاں مہرن
 بیڑا کیتا پار وے
 میرا سوہنا مہرن یار وے

کن فیکون اگے دیاں لکیاں
 دنیا داری جھوٹھیاں ٹھگیاں
 جھوٹھا ایہ بازار وے
 میرا سوہنا مہرن یار وے

سالک پریم پیالہ پیتا
 ازلی قول قرار سی کیتا
 بھل گیا گھر بار وے
 میرا سوہنا مہرن یار وے

☆☆☆☆☆

آپے داتا آپ سوالی
آپے دو جگ دا ہے والی

آپے موسیٰ ؑ تے فرعون
اُس نوں آکھن والا کون
آپے سن دا آپ مقالی
آپے داتا آپ سوالی

مٹی دا اک بت بنا کے
اُس دے اندر وڑیا آپے
ساری پر جا آپ سنبھالی
آپے داتا آپ سوالی

ازلاں دا اک نور ستارا
 اول آخر اُس دا کارا
 ظاہر بندہ دے دکھالی
 آپے داتا آپ سوالی

ہندو مسلم سکھ عیسائی
 ساری خلقت کس بنائی
 رام رحیم تے بندہ عالی
 آپے داتا آپ سوالی

راہنجن جوگی بن کے آیا
 جھنگ سیالیں ڈیرا لایا
 کھیڑے لے گئے ہیر سیالی
 آپے داتا آپ سوالی

صورت اک ہزاراں معنے
 آپ بنائے عاقل دانے
 ظالم جاہل سوچ خیالی
 آپے داتا آپ سوالی

ایہ ازلاں دی رام کہانی
 ساڈی پانی وچ مدھانی
 آپ وصالی آپ جمالی
 آپے داتا آپ سوالی

سالک مہرن روپ وٹایا
 بن کے جانی ویٹھے آیا
 باغ فقر دا جیہڑا مالی
 آپے داتا آپ سوالی

☆☆☆☆☆

حرص دا کیرا ماریں گاتے گل بنے گی
ہوس نوں مار مکاویں گاتے گل بنے گی

اُس دی ذات دے باجھوں ہر شے فانی اے
باقی ہونا ہاریں گاتے گل بنے گی

رولے دے وچ پے کے رولا بن چلیوں
کلیاں رونق لاویں گاتے گل بنے گی

فقہ حدیث قرآن سمجھے ایہ حق نہیں
عشق نوں ویہڑے واڑیں گاتے گل بنے گی

جھوٹھو جھوٹھ چتالی واعظ نصیحتاں نہیں
اپنا آپ گواویں گاتے گل بنے گی

صوم صلاتاں نفل نمازاں اُرے اُرے
یار دا ورد پکاویں گاتے گل بنے گی

توں وی کھالے تیر کسے دیاں نظراں دا
خون جگر دا ساڑیں گاتے گل بنے گی

ماں پو بھین بھراواں کوڑ کھانی ایں
سنگوں ساکوں جاویں گاتے گل بنے گی

اندر ڈاکو بیٹھا تینوں خبر نہیں
اندر جھاتی پاویں گاتے گل بنے گی

تیرا تے ایہ ساہ وی تیرا لگدا نہیں
شاہ دے نال بناویں گاتے گل بنے گی

اُس دے ہاجھوں کوئی سنگی ساتھی نہیں
سوچ وچار وچاریں گاتے گل بنے گی

نحن اقرب توں وی نیڑے وسدا اے
اپنا آپ پہچانیں گاتے گل بنے گی

تیرے باجھوں دوجا اتھے کوئی نہیں
دوئی دا فرق مٹاویں گاتے گل بنے گا

احد احمد مہرن سالک اکو نہیں
اکو کر کے جانیں گاتے گل بنے گی

☆☆☆☆☆

تیرے سامنے میرا حال
میرا سبھ کچھ تیرے نال

تیرا نال میرا سرناواں
بُت میرا تیرا پرچھاواں
ساہ ساہ دے دج تیرا خیال

میرا اول آخر توں ایں
میرا ظاہر باطن توں ایں
باقی سبھ کچھ وہم خیال

ورد وظیفے صوم صلاتاں
تیرے باجھوں خالی باتاں
اندر باہر تیری بھال

ایتھے اوتھے دوئیں جہانی
تیرا سوہنیا کوئی نہیں ثانی
صورت تیری نور جمال

من موہنی اے صورت تیری
وج خیالاں مورت تیری
پا لئے گل وج عشق جنجال

باجھوں عشق عمل سبھ کوڑ اے
سونا چاندی مٹی دھوڑ اے
ماہی باجھوں سفر محال

ایہ شہر تے دنیا داری
ساری حرص طمع دی ماری
پٹے کھوہوے سر دے وال

جمن مرن توں پاک اے جیہڑا
اُس دا ساڈا کاہدا جھیرا
بے مثلے دی کیہ مثال

اسیں تے پیار دے راہی بچنا!
ساڈا سبھ کجھ ماہی بچنا!
پیار دی ازلوں اُلٹی چال

پاکاں کولوں راز نہیں پائے
بندیاں بندے راہے لائے
نظر بندے دی عرش پتال

سالک ہوون بخت سولے
جیکر ماہی تال لے چلے
ملن پینڈے ہجر وصال

☆☆☆☆☆

توں مٹھدا منٹھار وے ڈھولا
دل دا چین قرار وے ڈھولا

جد دا رُس کے ٹر گیا ماہی
بھل گئی ہار شنگھار وے ڈھولا

میں انجان ساں بھل گئی ماہی
معاف کریں اک وار وے ڈھولا

سارے جتن میں کر کر تھکی
من دا نہیں دلدار وے ڈھولا

آکھے لگ غیراں دے اُجڑی
تینوں منوں وسار وے ڈھولا

میں تے بھل گئی توں نہ بھلیں
 کیجے قول قرار وے ڈھولا

تیرے دز وے باجھوں ماہی
 کوئی نہیں میری ٹھاہر وے ڈھولا

ترس کریں وے مہراں والیا
 ڈبدی نوں لے تار وے ڈھولا

ڈولی کبھڑا چکے سالک
 واقف نہیں کھار وے ڈھولا

☆☆☆☆☆

عشق دے ہتھ مہاراں بچنا!
 ہن تاں جویں نچاوے نچنا!
 اکھیاں وچ اڈیک ماہی دی
 کالیاں زلفاں موڈھے کملی
 میرا ماہی روپ سلکھنا
 پیار ماہی دیاں عجب سوغاتاں
 ہوکے ہاواں ہنجو یاداں
 میرا تے کوئی زور نہ ماہی
 تیرے مان تے آساں بدھیاں
 نہ میں ہیر نہ کسی سوہنی
 میریاں ہتھ مہرن دے لاجاں
 ملدا عجب سکون دے نوں
 مہرن مہرن جد میں کوکاں

سوچاں مینوں ہور نہ کوئی
 کیہ ماہی نوں مونہہ جا دساں
 میرا کوٹھا کندھ ریت دی
 ہڑھ ڈاہڈا اے ایس نہیں ڈکنا
 ڈر کے طعنے معنیاں کولوں
 کیتی کتری کھوہ کیوں پاواں
 وقت نزع جد آوے سالک
 ہووے سر وچ تیرے قدماں

☆☆☆☆☆

اندر بیٹھا ہے دلدار
جس دی خاطر ہار شکر

ڈھولن یار وٹائیاں شکلاں
اڈ پڈ جاون ماڑیاں عقلان
بھل بھلیکا ہے ایہ دنیا
سچی ہے میری سرکار

طعنہ مہنے جگ دے سہ لے
جو کہنا ای یار نوں کہہ لے
ویلا فیر ایہ ہتھ نہیں آؤنا
کم آؤنا اے چت چتار

نہیں یار دے دھاری کچلے
تیر چلاون دلاں تے گھروے
ہوشاں فیر نہ رہندیاں کوئی
بھل جاندی اے سوچ وچار

میرا ڈھولن رنگ رگیلا
مٹھرا جسد بول رسیلا
مٹھا مٹھا درد جیہدے وچ
ہاسا پھل کھڑے گلزار

کھڑا تک تک نہیں رجدے
تکدیاں تکدیاں مول نہ تھکدے
سیک وچھوڑا دے کے ٹردا
جد میں طلب کراں دیدار

ماہی باجھ قرار نہ آوے
دے سوغاتاں اتھرو جاوے
جھڑی دے کے یار خریدے
عشق دا ہوندا عجب پیار

سالک یار وچھوڑا ڈاڈھا
روز بروز کریندا وادھا
چھین قرار نہ دل نوں آوے
روون اکھیاں زارو زار
اندر بیٹھا ہے دلدار
جس دی خاطر ہار سنگھار

☆☆☆☆☆

میں تیرا مشکور او سائیاں
 عرض کیتی منظور او سائیاں
 تیری ذات غفور او سائیاں
 اوگنہار ضرور او سائیاں
 رحمت توں نہیں دور او سائیاں
 حاضر توں حضور او سائیاں
 توں ایں نور و نور او سائیاں
 شان بیت المعمور او سائیاں
 بشر ہویوں مشہور او سائیاں
 تیرا سبھ ظہور او سائیاں
 ایمان میرے دا نور او سائیاں

دل دا چین سرور او سائیاں
 پیڑی دا توں پور او سائیاں
 میں تیرا منشور او سائیاں
 میرا ایہ قصور او سائیاں
 مینوں نہیں شعور او سائیاں
 محض اک مجبور او سائیاں
 در تیرا اک طور او سائیاں
 ہجر تیرے وچ چور او سائیاں
 سالک ہر سہ تیریاں یاداں
 عشق دا ایہ دستور او سائیاں

توں میرا اعتبار او بچنا!
 دل دا چین قرار او بچنا!
 تیرے دم نال زندگی میری
 میری توں بہار او بچنا!
 میرے ساء وی، تیرے نوکر
 توں میرا دلدار او بچنا!
 میری اکھ دے اتھرو کہندے
 توں میرا غمخوار او بچنا!
 تیتھوں غافل جد وی ہوواں
 کردا نفس خوار او بچنا!
 اکھ میری جد پھر کن لگدی
 پیندے فکر ہزار او بچنا!

شالا خیر ہووے بچاں دی
 دعائیں اک ہتھیار او بچا!
 تیریاں یاداں اتھرو بن کے
 روون زارو زار او بچا!
 میریاں سُنیاں کیتیاں مَیاں
 لکھ توں ودھ شمار او بچا!
 سالک رونا تیرے! گے
 دم دم میری کار او بچا!

رکھ سوہنے دل دھیان
 توں رکھ سوہنے دل دھیان
 ہر شے اُس دے ناویں لاویں
 ہر دم اُس دا ورد پکڑویں
 ایہو اصل ایمان
 توں رکھ سوہنے دل دھیان

اوہدیاں شاناں کھڑا جانے
 رہندا جیہڑا لامکانے
 ہر دج اُس دی جان
 توں رکھ سوہنے دل دھیان

اوہدیاں کیتیاں دل نہ جاویں
 جیویں ہووے یار نوں بھاویں

ایہ گل جان پہچان
توں رکھ سوہنے ول دھیان

طعنے مہنے جگ دے سہ لے
جو کہنا ای یار نوں کہہ لے
ایہ دنیا انجان
توں رکھ سوہنے ول دھیان

زندگی تیری ہے اک دم دی
ماہی باجھ کسے نہ کم دی
توں دو دن دا مہمان
توں رکھ سوہنے ول دھیان

ساک جی نہ رولا پاویں
اپنی ایتھوں جان چھڈاویں
چپ کر بند زبان
توں رکھ سوہنے ول دھیان
توں رکھ سوہنے ول دھیان
☆☆☆☆☆

ایہ دنیا اک وہم خیال
دل نہ لاویں اسدے نال

وچوں کوڑی اُتوں مٹھی
جھوٹے ہاسے ہنسی ڈھٹی
اج تیرے کل دوجے نال
ایہ دنیا اک وہم خیال

یار بتائیاں جیہویاں باتاں
اُسدے دے ذکر گزاریں راتاں
ورنہ تیرا بچن محال
ایہ دنیا اک وہم خیال

لیکھا یار دے نال کریں نہ
 اُس دا ہو کے فیر ڈریں نہ
 چک لے سرتے سب جنجال
 ایہ دنیا اک وہم خیال

جھپڑے وعدیوں پھر جاندے نیں
 اپنیاں دے وچ گھر جاندے نیں
 نکلن ہندا فیر محال
 ایہ دنیا اک وہم خیال

دے دے یارنوں اپنیاں سوچاں
 ساتھ نہیں جانا تیرے لوکاں
 کلیاں ہونا وچ پتال
 ایہ دنیا اک وہم خیال

دعویوں سچا! مَول نہ بھلیں
 جنگل پہلے مَول نہ رلیں
 اپنے اندر کر لیں بھال
 ایہ دنیا اک وہم خیال

ساک سوہنے دے ہتھ لاجاں
 اوکھے سوکھے ماراں واجاں
 اوہ میرے میں اوہدے نال
 ایہ دنیا اک وہم خیال

☆☆☆☆☆

میں ساری دنیا بھل سکنا واں
 میتھوں یار بھلایا نہیں جاندا
 سر رکھ کے اُس دے قدماں وچ
 فر سر نوں اٹھایا نہیں جاندا

زاہد توں روک نہ سجدے توں
 ایہہ سجدہ نہیں شکرانہ اے
 تینوں خبر نہیں اے عبادت دی
 عاشق نوں پڑھایا نہیں جاندا

توں جان دا عشق دی رمز نہیں
 در یار دا کعبہ ہندا اے

کیہ کرنا ہوو عبادتاں نوں
اکو سبق پکایا نہیں جاندا

سالک نوں روز اڈیکاں نیں
کد ماہی پھیرا پاوے گا
اودھی یاد چ اکھیاں روندیاں نیں
ایویں نیر وگایا نہیں جاندا

☆☆☆☆☆

سوہنیا مینوں حال توں دے دے
 اپنے ورگی چال توں دے دے
 تیرے باجھوں کجھ نہ دے
 ایسا کوئی کمال توں دے دے
 میرے وچوں توں پیا دسیں
 ایہو جیہا جمال توں دے دے
 تیرے ناں نال مینوں جانن
 ایہو جیہی مثال توں دے دے
 اتھرو میرے کدی نہ سکھن
 غم دا اک رومال توں دے دے
 کھوہ کے عقل تے عشق پھڑا دے
 بھالنے والی بھال توں دے دے
 میں میں نیکی توں توں دے
 سالک نوں ایہ لال توں دے دے

☆☆☆☆☆

جویں رکے اوویں رہنا
 تیریاں جھڑکاں میرا گہنا
 ہتھ نکیل محکم دے ہونڈی
 جویں نچاوے نچنا پینا
 جیہڑی کسے دی سکی نہیں اے
 اُس دنیا توں اساں کیہ لینا
 میری دنیا یاد مائی دی
 اُسدے اندر اٹھنا بہنا
 کسے دی پنڈ کسے نہیں چکنی
 بھار ہمیشہ سرتے سہنا
 بازی عجب فقر دی ہونڈی
 اوے جتنا جس نے ڈھہنا
 موتوں پہلے مویا سالک
 پورا ہویا مرشد کہنا

کو جھی کملی مونہہ کالی اصلوں میں ٹکاری آں
تینوں تے نہ چنا! کدی منوں میں وساری آں

لوکی مینوں تک کے تے مونہہ پھیر لیندے نیں
مینوں اپنے عیاں والے غم گھیر لیندے نیں
کھڑے پاسے جاواں تیرے باجھوں بے سہاری آں
تینوں تے نہ چنا! کدی منوں میں وساری آں

میریاں نصیباں ولے چنا جھاتی مار لے
تیرے ہتھ لاجاں بھاویں ڈوب بھاویں تار لے
تیری میں کھاواں بھاویں چارے پاسے ہاری آں
تینوں تے نہ چنا! کدی منوں میں وساری آں

کج لوئیں عیب میرے چٹکی مندی تیری آں
 مینوں کوئی ہور نہیں تینوں چٹکیاں جھیریاں
 واسطہ میں پاواں ماہی جڑماں دی ماری آں
 تینوں تے نہ چٹا! کدی منوں میں وساری آں

کے جج جج دی نہیں چارے مٹھاں کھیہ واں
 رکھ لوئیں شرماں ماہی ہتھیں پلو دے ہاں
 کہواں میں وی سالک اج ماہی دی سنواری آں
 تینوں تے نہ چٹا! کدی منوں میں وساری آں

☆☆☆☆☆☆

میں جھوٹی توں سچا مای
تیرا قول اے پکا مای

میں میں کردیاں عمر گزاری
توں دا حرف نہ پکا مای

کفر اندر دا مریا ناہیں
ایویں بھن لیا متھا مای

چمخا میرا ٹٹ بھیج گیا اے
کیویں پھیراں متھا مای

بن بیڑوں نہ ماہل کھڑندی
گھوکر دے نہ چکا مای

نکلا ڈنکا رہندا ہر دم
کتے سوت نہ کچا ماہی

مئے ہل گئے نیں لانبھوں
کڈیاں ڈنکا متا ماہی

کیویں سوہریاں دا ج ہتاواں
گل وچ ریت دا رسا ماہی

دلیں بیگائے جانا پینا
جتنے کوئی نہ سکا ماہی

چٹن چادر داغ نہ لگے
دیندی ماں اے متا ماہی

کھیزے مٹھ قدیمی ویری
رانجھن باجھ نہ سکا ماہی

رب رسول تے مُرشد میرا
قبلہ کعبہ مکہ ماہی

جگ تے ساؤن بہاراں لائیاں
میرا ساون سکا ماہی

نتاں ترلے ہاڑے پاواں
ہو نہ ایڈا رُکھا ماہی

ہجر ستائیاں ساون لائے
لاویں دید دا ڈکا ماہی

ازلاں دی اے ہیرا بھن دی
کھیڑیاں سو سو بچا ماہی

نیں ڈوٹھی تے ترن نہ جاناں
لا کوئی توں ونج چپا ماہی

ایہ مینوں منظور اے ہتھیں
دے دوزخ وچ دھکا مائی

توں صاحب میں گولی تیری
تیرا کوٹھا اچا مائی

کس گنتی وچ آوے سالک
راہواں دا ہان، وٹا مائی

☆☆☆☆☆

دُکھ میرے تاں پھول فی مائے
کیہ کیہ دساں کھول فی مائے
دُکھ میرے تاں پھول فی مائے

راجنھن جوگی بن کے آیا
اُحد واجا آن وجایا
تخت ہزارے دا ادھ واسی
ہیر سیالاں کول فی مائے

موڈھے کمل منزل پائی
جھ کھوٹھی یسین پھڑائی
کالی زلف کنڈل والی
مٹھڑے اُس دے بول فی مائے

مٹی دا اک بُت بنایا
آپے آ وچ ڈیرا لایا
من روجی دی پھوک چا ماری
مٹی پٹی سی بول نی مائے

ایہ ازلاں دی پریم کہانی
راجنھن میرے دل دا جانی
اُسدے درز وچھوڑے میری
جندڑی دتی رول نی مائے

اُسدی صورت بھولی بھالی
کھ لورانی ویکھن والی
اکھیاں وچ مازاغ دا سرمہ
اوہ ہیرا انمول نی مائے

احد احمد اکو نور اے
 جگ وچ جس دا عین ظہور اے
 میم مروڑی میل کراوے
 جے کر لیئے ٹول فی مائے

جھوٹی دنیا کھیڈ رچائی
 پلے ہے نہیں پیسہ پائی
 صاحب نوں کیہ دساں جا کے
 جے لئی گٹھڑی پھول فی مائے

بھل کے نہیں سن اکھیاں لائیاں
 دے کے ٹر گیا درد جدائیاں
 موتو قبل موتو ہو کے
 سالک وسے کول فی مائے
 دکھ میرے نہ پھول فی مائے

☆☆☆☆☆

دھواں یار دھجائی بیٹھاں
رشتے سمجھ بھلائی بیٹھاں

اکو یاد بجن دی دل وچ
یاداں ہور مکائی بیٹھاں

اِس دا ذکر عبادت میری
ایہو ورد پکائی بیٹھاں

کن من پیار دی دل وچ وے
بوٹے پیار دے لائی بیٹھاں

یاداں اُس دیاں سینے لا کے
کعبہ وکھ بنائی بیٹھاں

دُکھ قہینے دردِ غماں دے
سینے دے نال لائی بیٹھاں

مینوں یار سوغاتاں گھلیاں
ہس کے جھولی پائی بیٹھاں

روگ دلاں دے دی دے نہیں
سالک نوں سمجھائی بیٹھاں

☆☆☆

جھوٹ ہے میرے پلے ماہی
توں سچا ہر گلے ماہی

تیرے بول قرآن حدیثاں
میرے بول اولے ماہی

تیری ذات ہے قبلہ کعبہ
تیرے قدم مصلے ماہی

بچے کر معاف کرے تقصیراں
ہوں کرم سولے ماہی

چنگی مندی ہاں میں تیری
ہور نہ کوئی جھلے ماہی

تیری دید نوں اکھیاں ترس
اتھرو جان نہ ٹھلے ماہی

میری تھاں تھاں ننڈیا ہووے
تیری بلے بلے ماہی

پیار ترے دے سوہیا جہا!
کم نیں ال بلے ماہی

عقلاں والے پچھے رہ گئے
بازی لے گئے جھلے ماہی

سارے واہ میں لا تھکی آں
لکھے لیکھ نہ ٹلے ماہی

ککھوں ہوئے پانیوں پتلے
اج ہاں اسیں لگے ماہی

ساڈے کولوں رُس گیا اے
 دے گیا درد اوّلے مائی

رُسیا توں بہاراں رُسیاں
 نچے کُلی محلے مائی

روز اڈیکاں لا لا رکھاں
 کدی سنبھرا کھلے مائی

کبھڑی آس تے جیوے سالک
 توں پردیس جا ملے مائی

☆☆☆☆☆

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

وَعَلَى

عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِهِ

وَعَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِهِ
وَعَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِهِ
(وَعَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِهِ)